

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/99/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

89/2018. (IV. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2017. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2018. április 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a H.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2017. március 1-jén és 2-án történt rendőri intézkedések (segítségnyújtás, jelentés készítés, feljelentés felvétele) elmulasztása, és azok diszkriminatív jellege miatt 2017. március 2-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit 2017. március 27. napján megerősített.

I.

1) A panaszbeadványból a rendőri intézkedés előzményeként az alábbiak állapíthatók meg. A panaszos és férje között a válóperes eljárás folyamatban van. Kapcsolatukból egy közös, kiskorú

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gyermek született, aki – a panaszos állítása szerint – egy éves és még anyatejen él. A gyermek állandó lakcíme, születésétől kezdve, a panaszos lakása.

2) 2017. március 1-jén 20 óra körül a panaszos betelefonált a rendőrségre, mert férje jogtalanul elvitte a közös gyermeküket. Segítséget kért, hogy gyermekét visszakaphassa. A kiérkező rendőr elmondta: ha 21 óra 30 percig nem viszi haza az apa a gyermeket, a panaszos telefonáljon ismét a rendőrségre, és akkor el fognak menni a rendőrök a gyermekért.

A panaszos később ismételten telefonon kért segítséget a rendőrségtől. Ekkor egy másik rendőr érkezett a helyszínre, aki elmondta, hogy elmentek a panaszos férje által lakott ingatlanhoz, ahol nem nyitott senki ajtót, pedig látták a világosságot odabenn.

A rendőrök közölték, hogy a panaszos reggel menjen a gyámhivatalba, illetve a rendőrségre feljelentést tenni. A panaszos reggel ismét betelefonált a rendőrségre és segítséget kért. Az ekkor kiérkező rendőr szintén azt közölte, hogy az említett háznál nem nyitott senki ajtót, ezért a panaszos menjen be a rendőrségre feljelentést tenni.

A panaszos bement a rendőrségre, de a „parancsnok” nem volt hajlandó felvenni a feljelentést, hiába mutatta meg neki a gyermek lakcímkártyáját, illetve a válási papírokat. A panaszos közölte azt is, hogy a gyermek anyatejen él, illetve, hogy az apa nem rendelkezik bejelentett lakcímmel. Ennek ellenére elküldték őt a rendőrségről.

Délután a panaszos felhívta a H.-i Rendőrkapitányságot azzal, hogy szeretné visszakapni a gyermekét, és nem létezik, hogy ne hozzák ki a rendőrök más lakásából. Végül azt mondták neki, hogy menjen oda ahhoz a házhoz, ahol a gyermek tartózkodik. Mire a panaszos odaért, a családsegítő egyik munkatársa hívta, hogy a gyermek a ház előtt van. Akkor a panaszos a saját házához kért rendőri intézkedést. Mire hazaért, a gyermek valóban ott volt az apja társaságában. A panaszos be akarta tolni a babakocsiban ülő gyermeket, amit azonban az apa megakadályozott. Ekkor a családsegítő munkatársa telefonált a rendőrségre, hogy segítséget kérjen. A kiérkező rendőrök semmilyen „jelentést” nem voltak hajlandók készíteni. A rendőröknek egyébként tudomásuk kell, hogy legyen arról, hogy a panaszos férje nem mehet be a panaszos ingatlanába, és több ízben távoltartást is elrendeltek a férfi ellen, illetve számos alkalommal volt vele szemben rendőri intézkedés.

A panaszos sérelmezi, hogy a P. Rendőrőrs nem tesz semmit ebben az ügyben, és a rendőrök nem vitték vissza a panaszoshoz a gyermeket 24 óra elteltével sem.

2) a) A panaszos a beadványhoz mellékelte a H.-i Járásbíróság által a panaszosnak mint felperesnek a férjével szemben, a házasság felbontása iránt indított perében kibocsátott idéző végzés másolatát. A dokumentum szerint 2017. április 27. napjára személyes megjelenésre kötelesek a felek.

b) A panaszos továbbította a 2016. február 23. napján született lánya lakcímkártyájának másolatát, amely tanúsítja, hogy a gyermek a panaszossal azonos lakcímmel bejelentett.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszolt rendőri intézkedéseket a P. Rendőrőrs rendőrei fogantatosították: egy r. főörzörsmester körzeti megbízott, egy r. törzszászlós körzeti megbízott, egy r. főörzszászlós körzeti megbízott, egy r. törzörsmester járörvezető, egy r. alezredes (senior állomány) és a r. törzszászlós szabálysértési csoportvezető.

2) A H.-i Rendörkapitányáság r. alezredes vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

a) A panasz alapjául az a körülmény szolgált, hogy a 112-es segélyhívó számra bejelentés és segítségkérés érkezett. Az alapján a kivonuló rendörök azonban egyik esetben sem állapítottak meg olyan körülményt, ami rendöri intézkedés alapját képezte. A panaszos és a férje a bejelentés időpontjában házasságban éltek, a válás és a gyermekelhelyezés akkor még nem történt meg közöttük, így mindketten jogszerűen gyakorolták közös gyermekük felett a szülői felügyeleti jogaikat. Az anya a kérdéses napon önként adta át férjének a gyermeket, majd kizárólag amiatt kért rendöri intézkedést, hogy a gyermeket a rendörök vegyék vissza férjétől, mivel a férfi önként nem akarja részére átadni.

b) A helyszínre kikerkező járörök intézkedést nem fogantatosítottak. A Rendörsegről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 24. §-a alapján fennálló kötelezettségüknek eleget téve a szükséges felvilágosítást a panaszos részére megadták. Tájékoztatták arról, hogy férje a gyerek tekintetében sem büncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, így a rendörség részéről intézkedési jogosultság nem áll fent. Arról is tájékoztatták, hogy eljárást kezdeményezhet az apa ellen, amennyiben a gyermek az apánál veszélyeztetve lenne.

A város Önkormányzatának Szociális Szolgáltató Központjának Család- és Gyermekjóléti Szolgálat (a továbbiakban: Család- és Gyermekjóléti Szolgálat) az eset időpontjában a gyermeket az apánál megfelelő körülmények között találta, annak élelmezése biztosított, a gyermek pedig nyugodt, kiegyensúlyozott volt, ránézve közvetlen veszély nem állt fent.

c) A kikerkező rendörök a bejelentő által elmondott információkból, tényekből, valamint a család minden tagját, életkörülményeiket, és az egymás között fennálló viszonyt is részletesen ismerve egyértelműen megállapították, tisztázták, hogy intézkedési kötelezettséget keletkeztető tényállás nem állapítható meg.

d) Tekintettel arra, hogy a rendörök a panaszos 112-es segélyhívó számra tett hívása alapján vonultak ki a helyszínre, és rendöri intézkedést nem fogantatosítottak, így nem volt kötelezettségük az Rtv. 20. §-a szerinti, a rendöri intézkedés tényének és céljának közlésére.

e) A panaszos azon állításával összefüggésben, miszerint a rendörök nem voltak hajlandók felvenni feljelentését, a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy a panaszos bejelentése és személyes megjelenése során feljelentési szándékot nem adott elő. Ragaszkodott ahhoz, hogy rendöri intézkedés történjen az általa előadottak alapján férjével szemben, és a közös gyermeküket a rendörök vegyék el férjétől és adják vissza neki. Erre a rendörségnek jogalapja nem volt, és erről a panaszost tájékoztatták.

f) A panaszos által a 112-es segélyhívó számra tett valamennyi bejelentése alapján és minden esetben rendört irányítottak a helyszínre, akik a beszerzett adatok, információk alapján rendöri intézkedésre okot adó körülményt nem állapítottak meg, amelyről minden esetben tájékoztatták a bejelentőt és a gyermek elhelyezésével kapcsolatos felvilágosítást megadták.

g) Tekintettel arra, hogy a panaszos férjével szemben nem volt távöltartás érvényben, így ebből kifolyólag sem volt az intézkedésnek jogalapja. A férfivel szemben korábban, 2016. június 19-én

rendeltek el ideiglenes megelőző távoltartást, azonban a H.-i Bíróság 2016. június 22-én hozott végzésével a megelőző távoltartás elrendelését megtagadta.

h) A r. alezredes tájékoztatása szerint a rendelkezésre álló adatok alapján a rendőrök által végrehajtott adatgyűjtés és felvilágosítás adás teljes mértékben megfelelt a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményeinek.

i) A panaszos által tett rendőri intézkedéssel szembeni panasz alapjául szolgáló gyermek-elhelyezési vita ügyében a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetője és munkatársa is tett intézkedéseket a csecsemőkorú gyermek ügyében.

A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat a többszöri kapcsolatfelvételtől feljegyzést készített, amiben szerepel az is, hogy a gyermek édesapja 2017. március 1-jén este nyolc órakor a közte és felesége között lezajlott beszélgetést telefonján rögzítette. Ezt a felvételt a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai részére le is játszotta. A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai elmondták, hogy a beszélgetés teljes részleteire már nem emlékeznek, de arra igen, amikor a felvételen elhangzik kétséget kizáróan a panaszostól a férje felé, hogy „fogjad a gyereket és menj innen!”

3) A ... Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenységirányítási Központja (a továbbiakban: TIK) a panaszos bejelentései nyomán két hivatalos feljegyzést készített.

a) Az első feljegyzés szerint 2017. március 1-jén 21 óra 38 perckor hívta a panaszos a 112-es segélyhívó számot, és bejelentést tett a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint nem adta vissza neki az egy éves gyermekét a válófélben lévő férje. Állítása szerint el sem vihette volna. A panaszos azt mondta, hogy nincs bírósági végzés arról, kinél lehet a gyermek. A helyszínre járort irányítottak.

Korábban már volt rendőri intézkedés. A panaszos elmondta, hogy önként adta oda a gyermeket az apukának, hogy őrizze őt. A rendőr jelentéssel zárta az intézkedést.

A feljegyzés szerint a kivonulás időpontja 21 óra 44 perc, az érkezés időpontja 22 óra 1 perc. A rendőri intézkedést a rendőrök 22 óra 12 perckor fejezték be.

b) A második feljegyzés szerint a panaszos 2017. március 2-án 7 óra 13 perckor tett bejelentést a 112-es segélyhívó számon, a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint a férje elvitte egy éves gyermeküket, és nem hajlandó visszaadni, vagy beengedni a bejelentőt (a panaszos férje tartózkodási helye szerinti ingatlanba). Már előző este is bejelentette, de nem történt semmi. A bejelentő otthonából telefonál, egy kissé indulatos.

A járőr megjelent a helyszínen, majd tájékozódást követően jelentette, hogy az édesapát nem találta a tartózkodási helyként megadott cím alatt. Tanúkutatás történt a helyszínen. Az előző este folyamán a panaszos már kétszer tett bejelentést. Mindkét alkalommal intézkedett az éjszakai járőr, jogsértést nem állapított meg, mivel a panaszos önként bízta rá a közös gyereket az édesapára, amíg ő elment otthonról. A nappali járőrnek kérdésre elmondta a bejelentő, hogy a Facebook-on írt neki a férje, hogy nemsokára viszi a gyereket vissza neki.

A felek válófélben vannak, bírósági végzés még nem született az ügyben.

A feljegyzés szerint a kivonulás időpontja 7 óra 18 perc, az érkezés időpontja 7 óra 31 perc. A rendőri intézkedést a rendőrök 8 óra 26 perckor fejezték be.

4) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök elsődleges jelentései az alábbiakat tartalmazzák.

a) A P. Rendőrőrs r. törzssászlós körzeti megbízottja és r. főtörzssászlós körzeti megbízottja 2017. március 1-jén – a panaszos 21 óra 38 perckor tett telefonos bejelentése alapján (a férje elvitte a közös gyermeküket a nagymamájához és nem hozza vissza) – 21 óra 45 perckor, a TIK utasítására megjelent a panaszos házában.

Mivel a bejelentésének előzménye volt és a délutános szolgálat tájékoztatta a rendőröket a történetéről, a TIK engedélyével először a panaszos férjének lakásához mentek, hogy tájékozódjanak a történetéről. A ház előtt megállva onnan fény szűrődött ki, és a hangjelzésre a függöny mögött mozgólódást láttak a rendőrök, de a házból még 10 perc után, többszöri csengetésre sem jött ki senki, így a panaszos lakására mentek.

A panaszos elmondta, hogy a délután folyamán odaadta a közös gyermeküket az édesapának, hogy vigyázzon rá, és adja neki oda a gépkocsiját, mert dolga lenne vele. Ez meg is történt, és az édesapa a gyermekkel a babakocsit tolva eltávozott a panaszos házából. Amikor este hazatért a dolgáról a panaszos, a férje a gyermeket még nem vitte vissza, ezért szólt a rendőrségnek.

A panaszos elmondta azt is, hogy a férjével válófélben vannak, és a gyermek elhelyezéséről semmilyen hatósági intézkedés még nem történt, tehát az apánál is jogszerűen van jelenleg a gyermek. Mivel a gyermeket az anya bízta a férjére, ami nem először fordul elő, így a gyermek veszélynek nincs kitéve, az édesapa normális körülmények között él a szüleivel, tiszta, rendezett házban.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatnál kezdeményezheti a gyermek ideiglenes elhelyezését, valamint az apa ellen eljárást kezdeményezhet, amennyiben veszélyeztetve van a gyermekük egészséges fejlődése. A rendőrök kiiktatták a panaszost jogairól, aki megértette, hogy a gyermeket nem hozhatják el. Közölte, hogy másnap reggel elmegy a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatához, és kezdeményezi az elhelyezést. Az intézkedés során a rendőrök jogsértést nem tapasztaltak.

b) A P. Rendőrőrs r. törzsrőrmester járőrvezetője 2017. március 2-án – a panaszos 7 óra 13 perckor tett telefonos bejelentése alapján (a férje elvitte az egy éves gyermeküket és nem hajlandó visszaadni, sem a panaszost beengedni a férj lakásába) – 7 óra 31 perckor, a TIK utasítására megjelent a panaszos házában.

A panaszos előző este már kétszer tett bejelentést, mindkét alkalommal intézkedett az éjszakás járőr, jogsértést nem állapított meg (az anya önként bízta rá a közös gyereket az apukára, amíg ő elment otthonról).

A rendőr felvette a kapcsolatot a helyszínen a panaszossal, aki elmondta, hogy válófélben lévő férjére rábízta az egy éves gyermeküket, amíg ő elment otthonról, amikor pedig hazaérkezett, a férje távozott gyermekkel az ingatlanból.

Az ügy kapcsán már több alkalommal tett bejelentést a panaszos a 112-es segélyhívóra. Az előző este folyamán – ahol már az éjszakás rendőrök intézkedtek ez ügyben – a panaszos férjét nem találták meg. A r. törzsrőrmester is megjelent annál az ingatlannál, ahol jelenleg a panaszos férje lakik az édesanyjéknál. Ott azonban a dudálásra, hangjelzésre senki sem reagált.

A rendőr felvette a kapcsolatot a szemben lakó szomszédokkal, akik elmondta, hogy látta a panaszos férjét előző délután egy babakocsival bemenni a házba, több információval azonban nem tudott szolgálni.

A rendőr a panaszost felvilágosította, hogy amíg nincs bírósági végzés az ügyben, addig a férje szabálysértést vagy bűncselekményt nem követ el.

c) A P. Rendőrőrs r. alezredese és r. törzssászlós szabálysértési csoportvezetője 2017. március 2-án 13 óra 12 perckor a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársa telefonon bejelentést tett a Rendőrőrsre, és intézkedést kért a panaszos lakásához a panaszos és férje ügyében.

Ezzel párhuzamosan a panaszos is tett egy bejelentést a segélyhívószámra, amely alapján a TIK H. településről kívánt járőrt indítani.

A bejelentések kapcsán a H.-i Rendőrkapitányság szolgálatirányítójának visszajelzett a P. Rendőrőrs parancsnoka, hogy a rendőrök kimennek a helyszínre. 2017. március 2-án 13 óra 17 perckor érkeztek a panaszos házához. A lakás előtt, az utcán találták a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetőjét és a bejelentést tevő munkatársát, a panaszost és a férjét. A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársa az utcán egy babakocsiban ringatta a gyermeket.

A rendőrök a napszaknak megfelelő köszönés után bemutatkoztak, közölték szolgálati helyüket és azt, hogy a bejelentések alapján érkeztek a helyszínre intézkedni.

A panaszos felháborodva közölte, hogy a válófélben lévő férje előző nap elvitte a gyermeket és nem vitte vissza. A rendőr kérdésére, hogy a gyermek ügyében van-e már ideiglenes, vagy végleges határozat az elhelyezését illetően, a panaszos határozatot nem tudott a helyszínen mutatni. A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat részéről megerősítették, hogy nem történt még elhelyezés.

Ezt követően a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy ezek hiányában a gyermeket érintően közös felügyeleti joguk van, jogszerűen volt az apjánál a gyermek, törvénysértés nem történt.

A panaszos ekkor az Országos Rendőr-főkapitányságra (a továbbiakban: ORFK) történő feljelentést, illetve a Testületnél való panasztételt helyezte kilátásba, mert a gyereke még szopik és nem tudta ellátni.

A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai elmondták, hogy „a gyerek el volt látva, tisztába volt téve”. A panaszos férje cáfolta a panaszos állítását: nem igaz az, hogy a gyermek még szopik.

A rendőrök ekkor ismételtén közölték, hogy elhelyező határozat hiányában mindkét félnek joga van a gyermek feletti felügyelet gyakorlására, bármelyikük, ha akarja, a gyermek felügyeletét átveheti.

A panaszos ekkor megfogta a babakocsit, és betolta a lakása udvarára, ami ellen a férje nem élt ellenvetéssel. Kérte viszont a panaszost, hogy adja ki neki a nála lévő munkásruháját. A panaszos tagadta, hogy a férjének bármilyen személyes holmija nála lenne: azt mondta, hogy már onnan elpakolt. A rendőrök felszólították a panaszost (a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársa is kérlelte): a férje személyes tárgyait, ha nála van, adja ki. A panaszos a rendőri felszólítást követően megismételte, hogy a férjének semmilyen holmija nincs ott, majd a lakás utcai kapuját kulccsal bezárta és bement a gyerekekkel a lakásba.

A rendőrök a panaszos férjét tájékoztatták: ha valóban van a panaszos lakásában nélkülözhetetlen személyes holmija, magánindítvány előterjesztést követően – mivel jogilag még közvetlen hozzátartozónak minősül – feljelentést tehet a felesége ellen. A férfi a felvilágosítást megértette, majd azzal, hogy átgondolja még, hogy feljeleníti-e a feleségét, gyalogosan elindult a H. út irányába.

A jelentés szerint a rendőri intézkedés ideje alatt – amit 13 óra 27 perckor fejeztek be – a Szolgálat munkatársai mindvégig jelen voltak.

d) A P. Rendőrőrs r. főtörzsőrmestere és az Állásfoglalás II. rész 4) a) pontja szerint 2017. március 1-jén éjszaka is intézkedő r. törzsszázlós körzeti megbízottja 2017. március 2-án 15 órakor megjelent a panaszos házában, mivel a férje bejelentést tett arról, hogy a panaszos – akivel válófélben vannak – nem hajlandó neki visszaadni a lakásban található ruházatát, illetve több, apró dolgait.

A rendőrök a helyszínen felvették a kapcsolatot a panaszos férjével, aki elmondta, hogy kitérkezésük előtt vissza kapta a lakásból a holmijait. Két üres Samsung doboz még a lakásban van, amik fontosak neki, valamint egy kulcsosomó is, mivel külföldön dolgozik és azon található meg a lakatkulcsa.

A panaszos az ablakon keresztül kihajolva közölte, hogy a lakásban található összes dolgot vissza szolgáltatta férjének, azonban a rendőröket mint a hatóság képviselőit beengedi a lakásába is megbeszélni ezeket. Ezt követően engedélyével a rendőrök bementek a lakásba, majd a panaszos elmondta, hogy minden holmiját vissza adta volt párjának.

A rendőrök közölték, hogy férjét kizárólag a kulcsa, illetve két üres Samsung doboz érdekelné. Ezt követően a lakásban jobban szétnézett, majd megtalálta a felsorolt dolgokat. A rendőrök a kulcsosomót megmutatták a férfinak, aki közölte, hogy valóban az ő kulcsai vannak rajta.

A felek megnyugodtak, majd a rendőrök mindkettőjüket felvilágosították, majd a történeteket jelentették a TIK-nek.

5) A P. Rendőrőrs r. alezredes őrsparancsnoka a Testület felvilágosítás-kérése alapján jelentést készített, amely az alábbi információkat tartalmazza.

A panaszos 2017. március 1-jén 20 óra 9 perckor, majd 21 óra 38 perckor, illetve március 2-án 7 óra 13 perckor tett bejelentést a 112-es segélyhívóra, a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint férje elvitte 1 éves közös gyermeküket, és nem hajlandó visszaadni. A bejelentések kapcsán minden esetben rendőrt irányítottak a helyszínre, ahol a járőrök tisztázták, hogy olyan tény vagy körülményt nem lehetett megállapítani, ami rendőri intézkedés alapját szolgálták volna, így minden esetben felvilágosítással zárták az esetet.

Ezt követően a panaszos 2017. március 2-án, az utolsó bejelentését követően, a délelőtt folyamán megjelent a P. Rendőrőrsön és követelte, hogy a rendőrség menjen ki a férje tartózkodási helyére és vegye el a gyereket tőle, mert ezt a rendőrség köteles megtenni, mivel ő a gyerek anyja és az apa nem viheti el a gyermeket. Elmondása szerint volt a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatnál, és ott is ezt mondták neki, hogy emiatt jöjjön a rendőrségre. Feljelentési szándékot nem közölt, intézkedést követelt.

A panaszos az őrsparancsnok részére nem tudott olyan hatósági határozatot mutatni, ami alapján a gyermeket nála helyezték el. Nem tudott továbbá olyan információval sem szolgálni, amely alapján intézkedési kötelezettség vagy jogalap lett volna rendőri intézkedésre (a gyermek lakcímkártyája, az a tény hogy még szoptatja, és a válási papírok sem keletkeztek – az anya által elmondott összes egyéb információt is értékelve – intézkedési kötelezettséget).

A panaszos a r. alezredes több szempontból részletezett felvilágosítását nem értette meg, vagy nem akarta megérteni: továbbra is fennhangon fenyegetőzve követelte, hogy vegyék el a gyermeket a férjétől. Közölte, hogy telefonálni fog az ORFK-ra, a Belügyminisztériumba, és fel fogja jelenteni a rendőröket a Testületnél, mert kötelességük intézkedni ebben az esetben. Miután az őrsparancsnok

szóhoz jutott, közölte vele, hogy ezen fenyegetés alapján sem keletkezik jogalap az általa kért rendőri intézkedésre. Tájékoztatta továbbá arról, hogy amennyiben felmerül olyan információ, tény vagy körülmény, ami alapján a gyermek veszélyeztetve volt, megteszik a szükséges rendőri intézkedést és eljárást. A panaszos feldúltan távozott és közölte, hogy telefonálni fog a „megfelelő helyekre”.

Ezt követően a r. alezredes telefonon felvette a kapcsolatot a Család- és Gyermekjóléti Szolgálattal, akik közölték, hogy tudnak a felek közötti gyermek-elhelyezési problémáról. Elmondták, hogy ők nem adtak olyan tájékoztatást a panaszosnak, hogy menjen a rendőrségre. Közölték vele, hogy az apával felveszik a kapcsolatot és megpróbálják meggyőzni arról, hogy a gyermeknek az édesanyja mellett lenne a helye, és vigye vissza. Családlátogatás keretében voltak kint az apa tartózkodási helyén, ahol végül az apa ígéretet tett, hogy visszaviszi a gyermeket. A lakhatási körülmények, a gyermek ellátása, állapota nem tettek szükségessé egyéb hatósági, vagy rendőri intézkedést.

A panaszos férje aznap 13 óra körül visszavitte a gyermeket a panaszoshoz, melynek során rendőri közreműködést kértek. [A gyermek átadásának körülményeiről külön rendőri jelentés készült, ld. az Állásfoglalás II. rész 4) d) pontjánál.]

6) A panaszos lakásánál 2017. március 2-án 13 óra 17 perckor megjelent r. alezredes utólagos jelentésében előadta, hogy a panaszos által tett rendőri intézkedéssel szembeni panasz alapján szolgáló gyermek-elhelyezési vita ügyében a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetője és egy munkatársa is tett intézkedéseket a csecsemőkorú gyermek ügyében.

A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat a többszöri kapcsolatfelvételtől feljegyzést készített, amiben szerepel az is, hogy a gyermek édesapja 2017. március 1-jén este nyolc órakor a közte és felesége között lezajlott beszélgetést telefonján rögzítette. Ezt a felvételt a Szolgálat munkatársai részére le is játszotta.

A felvétel beszerzése érdekében a r. alezredes felhívta a mobiltelefonján, amin azonban nem volt elérhető, feltehetően Szlovákiában tartózkodik, az ottani munkahelyén dolgozik.

A Szolgálat munkatársai elmondták, hogy a beszélgetés teljes részleteire már nem emlékeznek, de arra igen, amikor a felvételen elhangzik kétséget kizáróan a panaszostól, a férje felé, hogy „fogjad a gyereket és menj innen!” A férj és feleség között zajló beszélgetés megerősíti, hogy a férfi nem a panaszos tudta nélkül, akarata ellenére vitte magával a gyermeket haza a szüleihez.

7) A rendőrség továbbította a Testület részére a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetőjének 2017. március 20. napján készített feljegyzését.

a) A dokumentum szerint a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat 2017. március 2-án 7 óra 27 perckor telefonon tájékoztatta a panaszos, hogy gyermekét az édesapja 2017. március 1-én 20 órakor elvitte magával és a telefonálás időpontjáig sem vitte vissza.

Este már a panaszos hívta a rendőrséget, de a rendőrök nem tudtak intézkedni, mert a férje szülei tulajdonát képező lakásból nem jött ki senki. Ma reggel ismét hívta a rendőrséget, akik – a panaszos elmondása szerint – azt javasolták neki, hogy a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat adjon ki egy papírt arról, hogy a gyerek az ő háztartásában van. Fel volt háborodva, hogy a rendőrség nem csinál semmit. Jelezte az esetet a H.-i Rendőrkapitányságon, a minisztériumban, a járási gyámhivatalban, a jegyzőnél. Szinte utasítani akarta a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatot, hogy intézkedjen és vitesse vissza a gyereket.

A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat tájékoztatta, hogy ők nem hatóság, semmilyen papírt nem tudnak kiadni. Mivel házasságban élnek férjével, a válás és a gyermek-elhelyezés még nem történt meg, így addig mindkét szülőnek joga van a gyermekhez. Felajánlották, hogy felkeresik a férjét, és megtesznek mindent annak érdekében, hogy az apa visszavigye a gyereket az édesanyjához.

b) A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetője és munkatársa családlátogatást végzett a gyermek édesapjának szüleinél. A lakásban tartózkodott a panaszos férje a gyermekkel, a szülei és a panaszos.

A szolgálatvezető és kollegája tájékoztatták a panaszos férjét a Család- és Gyermekjóléti Szolgálathoz érkezett jelzésről, aki azzal kapcsolatosan az alábbiakat mondta el.

Telefonnal hangfelvételt készített – amit le is játszott a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat embereinek –, miszerint 2017. március 1-jén este 8 órakor a panaszos kidobta őt a gyermekkel együtt a lakásából, ezért a kiskorúval együtt a szüleihez ment. Elmondása szerint nem vették észre, hogy a rendőrség kereste őket. A gyermeket nem hajlandó visszaadni feleségének. Ezen a napon amúgy is szülei vigyáztak volna a kislányra, mert a panaszos abortuszon volt előző nap. Február 27-én szintén az apai nagyszülők vigyáztak a gyermekre, mert a panaszos temetésen volt.

Március 2-án a panaszosnak bírósági tárgyaláson kell megjelennie, így aznap (8-13 óráig) is a nagyszülők felügyeletére bízta volna a gyermeket. Az édesapa telefonon többször próbálta hívni aznap a panaszost, amire azonban nem reagált. A családsegítők jelenlétében is kezdeményezett hívást, sikertelenül.

Az édesapát próbálták a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat dolgozói meggyőzni arról, hogy egy 1 éves gyermeknek, aki még anyatejes táplálásban részesül, az édesanyja mellett van a helye. Megtudták, hogy a válóperes tárgyalás április 27-én lesz. Tájékoztatták ezért a gyermek édesapját, hogy ott kérheti ő is, hogy a gyermeket a bíróság nála helyezze el, ha édesanya – véleménye szerint – nem megfelelően látja el a gyermeket, alkalmatlan a gyermeknevelésre.

Felajánlották, hogy a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatnál is átadhatja a gyermeket, ha nem szeretne konfliktusba keveredni az édesanyjával.

Többszöri győzködés után az édesapa ígéretet tett, hogy a gyermeket 13 órakor hazaviszi édesanyjához, mert ezt előzőleg is így beszélték meg.

c) A családlátogatás alkalmával a gyermeket megfelelő körülmények között találták. Élelmezése biztosított volt, közvetlen veszély a gyermekre nézve nem állt fent, nyugodt, kiegyensúlyozott volt. Erről a ... Megyei Kormányhivatal H.-i Járási Hivatala Hatósági és Gyámügyi Osztály munkatársát tájékoztatták.

d) A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai tájékoztatták a panaszost, hogy az édesapa aznap 13 órakor hazaviszi a gyermeket. A panaszos hangosan, kiabálva kérte, hogy gyermekét azonnal hozza vissza a férje, mert a kicsi még szopik, Nem vár 13 óráig, azonnal hozza fel a Szolgálathoz.

e) A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat dolgozói telefonon keresztül megkeresték az édesapát: mivel a gyermek anyatejjel táplálkozik., 11 órakor adja vissza őt az édesanyjának. Ekkor már az apa úgy nyilatkozott, hogy nem viszi a gyermeket vissza, mert neki is ugyanannyi joga van hozzá, mint a panaszosnak. A gyermek már darabos ételt is fogyaszt, nemcsak anyatejet. Egyébként a panaszos az abortusz miatt 24 órán belül nem is szoptathat.

Ismét személyesen felkeresték a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai az édesapát az otthonában, aki éppen tisztába tette a gyermeket. Elmondta, hogy nem adja vissza, mert ő van vele GYED-en. Minden eszközt bevetve próbálták az apát meggyőzni, hogy a gyermeknek az édesanyja mellett van a helye. Végül a férfi ígéretet tett, hogy a gyermeket 11 óra 45 percre hazaviszi.

A panaszos nem nyugodott, a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat előterében kiabált. Az intézményvezető az irodájába hívta a panaszost, és az addigra megérkező édesanyját, valamint a családsegítőket, akik az esetben érintettek. Az panaszos és az édesanyja nem akarta megérteni, hogy a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat a gyermeket nem tudják erőszakkal elvenni az édesapától. Amikor közölték a panaszossal, hogy férje nem azonnal, hanem 11 óra 45 percre viszi vissza a gyermeket, nyomdafestéket nem tűrő hangon és szavakat használva („mocskosak vagytok”, „mi van, te is leszoptad azt a kis törpét?”, „különb is fel vagytok jelentve”, „utáljátok a cigányokat”, stb.) szidta az intézmény dolgozóit.

Megkérték a panaszost, hogy menjen haza és várja a gyermeket. Feldúlt állapotban még mindig azt hangoztatta, hogy a férje nem fogja visszavinni a kislányt.

A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat szakmai vezetője és a családsegítő munkatárs 11 óra 45 percre elment a panaszos házához, ahova azonban az édesapa még nem érkezett meg a kiskorúval. A családsegítők újra felkeresték az édesapát a tartózkodási helyén, akit nehezen, de rávettek, hogy a gyermeket vigye vissza a panaszosnak. Az apai nagymama felajánlotta, hogy autóval (mivel a férfi jogosítványát bevonták) hazaviszi őket, de az édesapa azt nem fogadta el. Látszott rajta, hogy húzza az időt, 13 óránál hamarabb nem akarja hazavinni a gyermeket. Megvárták a dolgozók, amíg a gyermeket felöltöztette, és a babakocsit tolvaj elindult a gyerekekkel. Közben telefonon felvették a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat dolgozóit a kapcsolatot a P. Rendőrőrs őrsparancsnokával, hogy veszekedés esetén segítségükre tudnak-e lenni. Az őrsparancsnok felajánlotta a segítséget.

A házhoz érve már a panaszos sem tartózkodott otthon, hogy a gyermeket átvegye. Telefonon keresztül felhívták, és közölte, hogy ismét hívta a rendőrséget az ügyben, illetve éppen a férje tartózkodási helyénél várakozik. A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai tájékoztatták, hogy lakása előtt várakoznak az édesapával és a kiskorú gyermekkel együtt. Kérték, hogy menjen oda minél hamarabb. Ezek tudatában az édesapa nem volt hajlandó tovább várni, közölte, hogy hazamegy a gyerekekkel. Sikertelenül meggyőzni, hogy maradjon. A panaszos rövid időn belül, nagybátyjával, autóval megérkezett a helyszínre. Ekkor kezdődött a veszekedés a szülők között. Rángatták a babakocsit a gyermekkel együtt. A panaszos kifogásolta, hogy a gyermek nem az időjárásnak megfelelően van felöltöztetve a babakocsiban, valamint azt, hogy az édesapa üresen vitte vissza a babakocsihoz tartozó táskát. (Nem volt benne pelenka, innivaló, törülköző). Hangos szóváltásba keveredtek, a panaszos kezét emelt férje irányába, ezért a szülőket a babakocsi mellől eltávolították, illetve a rendőrséget hívták telefonon. Mire a rendőrök (a r. alezredes és a r. törzsszázados szabálysértési osztályvezető) megérkeztek, lehiggadtak a szülők. A rendőrök tájékoztatták őket – mivel nem váltak el –, a gyermekhez mindkettőjüknek joga van. Ezt a panaszos nem igazán akarta megérteni. Az édesapa visszaadta a gyermeket, viszont kérte a panaszostól, hogy adja át a munkaruháját, szerszámosládáját, munkahelyi beléptető kártyáját. A panaszos közölte, hogy ott már nincs semmije. A rendőrök tájékoztatták az édesapát, hogy feljelentést tehet a rendőrségen, és azt követően majd házkutatást végeznek.

Másnap a panaszos tájékoztatta a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatot, hogy férje megtette a feljelentést, illetve arról is, hogy a kiskorú gyermek megbetegedett, folyik az orra. Véleménye szerint az édesapánál fázhatott meg.

III.

A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrség többszöri kérése ellenére nem intézkedett (nem nyújtott megfelelő segítséget abban), hogy kiskorú gyermeke mielőbb a felügyelete alá kerüljön. Panaszolta továbbá azt is, hogy egyik alkalommal a rendőrök nem készítettek jelentést a rendőri intézkedésről, illetve hogy a rendőrségen nem vették fel a feljelentését. A Testület továbbá vizsgálta a rendőri intézkedés diszkriminatív jellegét is.

A panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát, valamint az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e a panaszos által a beadványában jelzett időpontokban intézkedési kötelezettsége.

a) A 2017. március 1-jén első ízben kikerülő rendőrök intézkedése tekintetében a panaszbeadvány azt tartalmazza, hogy panaszos telefonált a rendőrségre, segítséget kért, hogy gyermekét visszakaphassa. A rendőr kiment, de azt közölte: ha 21 óra 30 percig nem viszi haza az apa a gyermeket, a panaszos telefonáljon ismét a rendőrségre, és akkor el fognak menni a rendőrök a gyermekért.

A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos 2017. március 1-jén első ízben 20 óra 9 perckor hívta a segélyhívó számot, mivel férje elvitte lakásából a közös kiskorú gyermeküket, és nem hajlandó visszavinni. A rendőrök kimentek a panaszos lakásához.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Testület megállapítása szerint a panaszos által a segélyhívó számra tett bejelentés mindenképpen alapot szolgáltatott ahhoz, hogy a rendőrség intézkedjen (segítséget nyújtson) a gyermek feletti kapcsolatfelvételhez, illetve a felügyeleti jog ismételt gyakorlásához, tekintettel a gyermek életkorára, illetve a panaszos által közölt tényre, miszerint a gyermek anyatejen él. **A segítségkérés bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, ezért az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.**

b) A 2017. március 1-jén éjjel, második alkalommal is segítséget kért a panaszos, ami alapján egy másik rendőr érkezett a lakására, aki elmondta, hogy a panaszos férjének tartózkodási helyeként megjelölt helyre elmentek a rendőrök, de ott nem nyitott ajtót senki. Azt tanácsolták a panaszosnak, hogy másnap menjek a Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálatához, illetve a rendőrségre feljelentést tenni. Ekkor sem vitték haza a gyermekét a rendőrök.

A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos második alkalommal 21 óra 38 perckor kért segítséget a rendőrségtől. Kérése alapján a rendőrök ekkor is a helyszínre mentek.

Az Állásfoglalás III. rész 1) a) pontjában hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján, a rendőrség második fellépése tekintetében a Testület megállapítja, hogy a telefonon történt segélykérés mindenképpen olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. **A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő joga.**

c) Harmadik alkalommal a panaszos 2017. március 2-án reggel telefonált a rendőrségre, az előzőekkel lényegét tekintve azonos tartalmú bejelentést tett.

A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos harmadik alkalommal 2017. március 2-án 7 óra 13 perckor tett bejelentést a segélyhívó számra. Ezen alkalommal is járórt küldtek a panaszos lakásához (akik megelőzően a megjelölt másik ingatlannál is jártak). A rendőrség ugyanakkor a Család- és Gyermekvédelmi Szolgálat munkatársainak segítségkérése miatt is megjelent a helyszínen.

Az Állásfoglalás III. rész 1) a) pontjában már hivatkozott törvényhelyek alapján, a rendőrség harmadik fellépése tekintetében a Testület szintén megállapítja, hogy a telefonon történt segélykérések nyomán, a közrend védelme érdekében (Rtv. 13. §) a rendőröknek intézkedési kötelezettségük keletkezett. **A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő joga.**

c) Negyedik alkalommal a panaszos 2017. március 2-án dél körüli időpontban telefonált a rendőrségre, az előzőekkel lényegét tekintve azonos tartalmú bejelentést tett.

A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos és a Család- és Gyermekvédelmi Szolgálat munkatársainak segítségkérése miatt is megjelentek a rendőrök a helyszínen, ahol megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak (és a férjének is) a hivatalos személyek jelenlétében.

Az Állásfoglalás III. rész 1) a) pontjában hivatkozott törvényhelyek alapján, a rendőrség negyedik fellépése tekintetében a Testület megállapítja, hogy a telefonon történt segélykérések nyomán, a közrend védelme érdekében (Rtv. 13. §) a rendőröknek intézkedési kötelezettségük keletkezett. **A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő joga.**

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrök az intézkedési kötelezettségüknek mennyiben tettek eleget.

A panasz ezen részével összefüggésben a Testület hivatkozik az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének 1. mondatára: a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Az Rtv. 24. §-a továbbá a rendőrség segítségnyújtási, és felvilágosítás-adási kötelezettségét szabályozza. Eszerint: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A Rtv. szabályozása szerint tehát a rendőrség főszabályként közérdekből járhat el, kivételes, hogy a rendőr magánérdek alapján jár el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható (ultima ratio elve).

a) Az első esetben a rendőrök akkor jártak volna el jogszerűen, ha a segélyhívás alapján megjelennek a helyszínen, ahol meghallgatják a panaszost, és a tényállás tisztázása érdekében a hivatalos dokumentumokat megnézik, majd pedig a szükséges tájékoztatást megadják. Utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik: a szóban forgó jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, másrészt arról is, hogy a panaszos a jogainak mely hatóság előtt szerezhet érvényt.

A panaszos 2017. március 1-jén 20 óra 9 perckor tett telefonos segélyhívása alapján a rendőrök megjelentek a lakásán, akik tisztázták, hogy a panaszosnak nincs olyan határozata, ami alapján a bíróság nála helyezte el a gyermeket, akit az édesapja jogtalanul elvitt magával. A panaszos és férje között a válóper (és annak részét képező gyermek-elhelyezési eljárás) folyamatban volt, ezért a szülői felügyeleti jogot jogszerűen gyakorolja mindkét szülő. A rendőrök közölték, hogy az édesapa sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem valósított meg, a rendőrségnek nincs további intézkedési kötelezettsége. Tájékoztatást adtak arról is: amennyiben a gyermek az édesapánál veszélyben lenne, úgy eljárást kezdeményezhet.

A rendelkezésre álló bizonyítékok közül a Testület a rendőrség állítását tartja meggyőzőbbnek. Megállapítása kialakításakor – egyebek mellett – figyelemmel volt a P. Rendőrség parancsnokának tájékoztató levelében foglalt azon körülményre, miszerint a panaszos nem akarta (vagy nem tudta) megérteni: amíg jogerős határozat nincs a gyermek-elhelyezés, illetve a kapcsolattartás kérdésében, addig az édesapánál is jogszerűen van a gyermek. Az illetékes Család- és Gyermekjóléti Szolgálat feljegyzése is azt támasztja alá, hogy a panaszos a felvilágosítások ellenére nem értette meg, mire van lehetősége.

A Testület megállapítása szerint a rendőrség megfelelően eleget tett az Rtv. 24. §-a szerinti kötelezettségének, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület álláspontja szerint a második esetben a rendőrök intézkedési (segítségnyújtási és felvilágosítás-adási) kötelezettsége tekintetében nem állapítható meg többlet elvárás, tekintettel egyrészt arra, hogy a panaszos bejelentése nem tartalmazott többlet elemet (pl., hogy az édesapa a gyermeket veszélyezteti), másrészt pedig az előző alkalommal már tisztázták a rendőrök a jogi helyzetet (nincs a gyermek-elhelyezés, illetve kapcsolattartás kérdésében határozat).

A panaszos 2017. március 1-jén 21 óra 38 perckor tett telefonos segélyhívása (és a délutáni szolgálat tájékoztatása miszerint korábban már volt rendőri intézkedés) alapján a (korábbiaktól eltérő) rendőrök először a panaszos férjének tartózkodási helyén jelentek meg, hogy tájékozódjanak. Ott azonban nem jártak eredménnyel. Ezt követően jelentek meg a rendőrök a panaszos lakásán. Ezek a rendőrök is tisztázták, hogy a panaszosnak nincs olyan határozata, amiben a gyermek-elhelyezés kérdését a bíróság rendezte, továbbá tisztázták azt is, hogy a panaszos önkéntesen adta oda a gyermeket az édesapának. A rendőrök közölték, hogy az édesapa sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem valósított meg, a rendőrségnek nincs további intézkedési kötelezettsége. Tájékoztatást adtak arról is: a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatnál kezdeményezheti a gyermek ideiglenes elhelyezését, illetve az édesapa ellen eljárást kezdeményezhet, ha a gyermek egészséges fejlődése veszélyben lenne. A rendőrök elmondták azt is: a gyermeket ők nem hozhatják el az édesapától.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség messzemenőig eleget tett intézkedési kötelezettségének a második esetben, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

c) A harmadik esetben a panaszos továbbra is gyermeke visszavételében kért segítséget a rendőrségtől, amikor is a rendőrök intézkedési (segítségnyújtási és felvilágosítás-adási) kötelezettsége tekintetében továbbra sem állapítható meg többlet elvárás, tekintettel a fentebb kifejtettekre (a panaszos bejelentése

nem tartalmazott többlet elemet, illetve a jogi helyzet a gyermek-elhelyezés, illetve kapcsolattartás kérdésében változatlan volt).

A panaszos 2017. március 2-án 7 óra 13 perckor tett telefonos segélyhívása (és a rendőrök által megismert előzmények) alapján a (korábbiaktól eltérő) rendőr először szintén a panaszos férjének tartózkodási helyén jelent meg, hogy a gyermek édesapjától is tájékozódjon. Ott azonban nem járt eredménnyel a rendőr, ugyanakkor tanúkutatást is végzett (egy szomszédot hallgatott meg). Ezt követően jelentek meg a járőr a panaszos lakásán. Ez a rendőr is tisztázta a fennálló jogi helyzetet, és felvilágosítást adott a panaszosnak: amíg nincs bírósági határozat a gyermek-elhelyezés kérdésében, a férje nem követ el sem bűncselekményt, sem szabálysértést.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség a harmadik esetben is eleget tett segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettségének, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

d) A negyedik esetben a rendőrök eljárása akkor tekinthető jogszerűnek, ha a panaszostól, illetve a Család- és Gyermekjóléti Szolgálattól érkező segélyhívások alapján megjelennek a helyszínen, ahol meghallgatják a jelenlevőket, a tényállás tisztázása érdekében a hivatalos dokumentumokat megnézik, majd pedig a szükséges tájékoztatást megadják. Utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik: a szóban forgó jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, másrészt arról is, hogy a panaszos a jogainak mely hatóság előtt szerezhethet érvényt.

A rendőrök 2017. március 2-án 13 óra 17 perckor érkeztek a panaszos házához. Az utcán találták a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetőjét és munkatársát, továbbá a panaszost és a férjét, valamint közös kiskorú gyermeküket. Meghallgatták a panaszost, aki továbbra is csak azt tudta közölni, hogy a gyermek ügyében nincs határozat az elhelyezését illetően. meghallgatták a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat dolgozóit, akik szintén megerősítették ezt a tényt. Ezt követően a rendőrök tájékoztatták a panaszost: határozat a gyermek felett közös felügyeleti joguk van, jogszerűen volt az apjánál a gyermek, törvénysértés nem történt. A Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai elmondták, hogy a gyermeket megfelelően ellátva találták. A panaszos a gyermeket a babakocsiban betolta az udvarra, ami ellen a férje nem élt ellenvetéssel. Kérte viszont a panaszost, hogy adja ki neki a nála lévő munkásruháját. A panaszos tagadta, hogy a férjének bármilyen személyes holmija nála lenne: azt mondta, hogy már onnan elpakolt. A rendőrök felszólították a panaszost: a férje személyes tárgyait, ha nála van, adja ki. A rendőrök a panaszos férjének is tájékoztatást adtak: amennyiben a panaszos lakásában személyes holmija van, úgy magánindítvány előterjesztést követően –, feljelentést tehet a felesége ellen.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség a negyedik esetben is eleget tett az Rtv. 24. §-a szerinti intézkedési kötelezettségének, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület a panasz ezen része tekintetében továbbá rámutat arra, hogy a rendőrség cáfolta azt, miszerint a panaszolt rendőri intézkedés időpontjában a panaszos férjével szemben érvényben volt megelőző távoltartás. Ezen okból kifolyólag további intézkedési kötelezettsége nem volt a rendőrségnek.

A fentiek alapján továbbá a rendőrségnek nem volt törvényes lehetősége arra, hogy a kiskorú gyermeket az édesapától elvegye, és a panaszoshoz visszavigye.

3) A panaszos sérelmezte továbbá azt is, hogy a negyedik alkalommal intézkedő rendőrök nem készítettek jelentést az intézkedésükről.

Az Rtv. csak az előállítás esetén teszi kötelezővé a rendőrség számára, hogy arról, illetőleg annak időtartamáról igazolást állítson ki [Rtv. 33. § (4) bekezdés]. A felvilágosítás-adás megtörténte tekintetében ilyen kötelezettség nem áll fenn. Ugyanakkor a rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható, hogy történt írásbeli rögzítés: az intézkedő rendőrök még aznap jelentést írtak. A dokumentum a panaszos számára nem hozzáférhető, azonban egy későbbi eljárásban például a bíróság a rendőrséget megkeresheti ezen dokumentum miatt.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőrség részéről nem történt – a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelemét megvalósító – dokumentációs mulasztás.

4) A panaszbeadvány szerint a panaszos feljelentést akart tenni a rendőrségen, azonban nem engedték számára.

A P. Rendőrőrs őrsparancsnoka a beadvány ezen részét illetően azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos 2017. március 2-án délelőtt megjelent és követelte, hogy a rendőrség menjen ki a férje tartózkodási helyére és vegye el a gyereket tőle, mert ezt a rendőrség köteles megtenni, mivel ő a gyerek anyja és az apa nem viheti el a gyermeket. Elmondása szerint volt a Család- és Gyermekjóléti Szolgálatnál, és ott is ezt mondták neki, hogy emiatt jöjjön a rendőrségre. A panaszos ugyanakkor feljelentési szándékot nem közölt, csak intézkedést követelt, viszont nem tudott sem gyermek-elhelyezésről hatósági határozatot mutatni, sem pedig olyan információt előadni, ami miatt jogalap lett volna rendőri intézkedésre. A r. alezredestől részletes felvilágosítást adott neki, amit azonban nem értett meg (vagy nem akarta megérteni). Az őrsparancsnok felvette a kapcsolatot a Család- és Gyermekjóléti Szolgálattal, a dolgozók azt közölték, hogy egyrészt nem adtak olyan tájékoztatást a panaszosnak, hogy menjen a rendőrségre, másrészt családlátogatás keretében azt állapították meg, hogy a panaszos férjének lakhatási körülménye, a gyermek ellátása, állapota nem tesz szükségessé hatósági, vagy rendőri intézkedést.

A Testület az Rtv. fentebb idézett 2., és 24. §-a mellett hivatkozik a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezéseire. A Be. 172. §-ának (1) és (4) bekezdése szól a büntetőfeljelentés alakszerűségéről, pontosabban annak alakszerűtlenségéről. Eszerint a feljelentést írásban vagy szóban lehet (illetve, ha annak megtétele kötelező, kell) megtenni. A feljelentésnek tehát nincsenek alakí előírásai, illetve annyi megkötés van a Be. szerint, hogy a szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni. A feljelentést pedig azonnal nyilvántartásba kell venni. A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) definiálja is a feljelentés fogalmát. A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület az alábbi megállapításokat tette. A rendőr helyesen járt el akkor, amikor végighallgatta a panaszost, majd a tényállást próbálta tisztázni. Az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt azonban a Testület abban már nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, hogy a panaszos közlése megfelelt-e a feljelentés – különösebb alakszerűséghez nem kötött – fogalmának, mivel arról a panaszos és a rendőr is másként nyilatkozott. A Testület elfogadta ugyanakkor a rendőrség álláspontját abban a tekintetben, hogy a rendőr felvilágosította a panaszost arról, hogy a közte és férje közötti jogi vita eldöntése nem a rendőrség hatáskörébe tartozik, és hova fordulhat vélt vagy valós sérelmeivel.

A fentiek alapján a rendőrség egyrészt megfelelően eleget tett az Rtv. 24. §-a szerinti felvilágosítás-adási kötelezettségének, másrészt – a feljelentés megtétele, illetve a megtétel

elutasítása tekintetében – a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme nem megállapíthatóságáról döntött.

5) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedések esetleges diszkriminatív jellegét is.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a rendőrök valamennyi alkalommal eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek. Az intézkedések jellege éppen azt támasztja alá, hogy azért mentek ki minden alkalommal a panaszos azonos tartalmú segélyhívása (és egyébként változatlan ténybeli és jogi körülmények) alapján, hogy elkerüljék annak látszatát is, hogy részrehajló az intézkedésük. A Testület – a rendelkezésre álló információk alapján – nem talált olyan körülményt, ami alapján a pártatlan eljárási módra lehetne következtetni, vagy ami alapján a panaszos hátrányos megkülönböztetésben részesült volna. **A részrehajlásmentes ügyintézés követelménye vonatkozásában alapjogi sérelem nem történt. A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszolt rendőri intézkedés nem ütközött az Alaptörvényben rögzített diszkrimináció tilalmába.**

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi esetben a rendőrség megfelelően eleget tett intézkedési (segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási) kötelezettségének, amellyel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanezen alapjog sérelme a panaszolt dokumentációs hiányosság tekintetében szintén nem valósult meg. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ugyanakkor nem volt megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme abban a tekintetben, hogy a panaszos feljelentést előterjeszteni kívánt-e. A Testület nem talált ugyanakkor olyan körülményt, ami a rendőri intézkedés részrehajló jellegét megalapozta, ezáltal pedig nem ütközött az a diszkrimináció tilalmába.

**A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.
Budapest, 2018. április 19.**

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag